

התעלול של ואלדו

הנס וילהלם

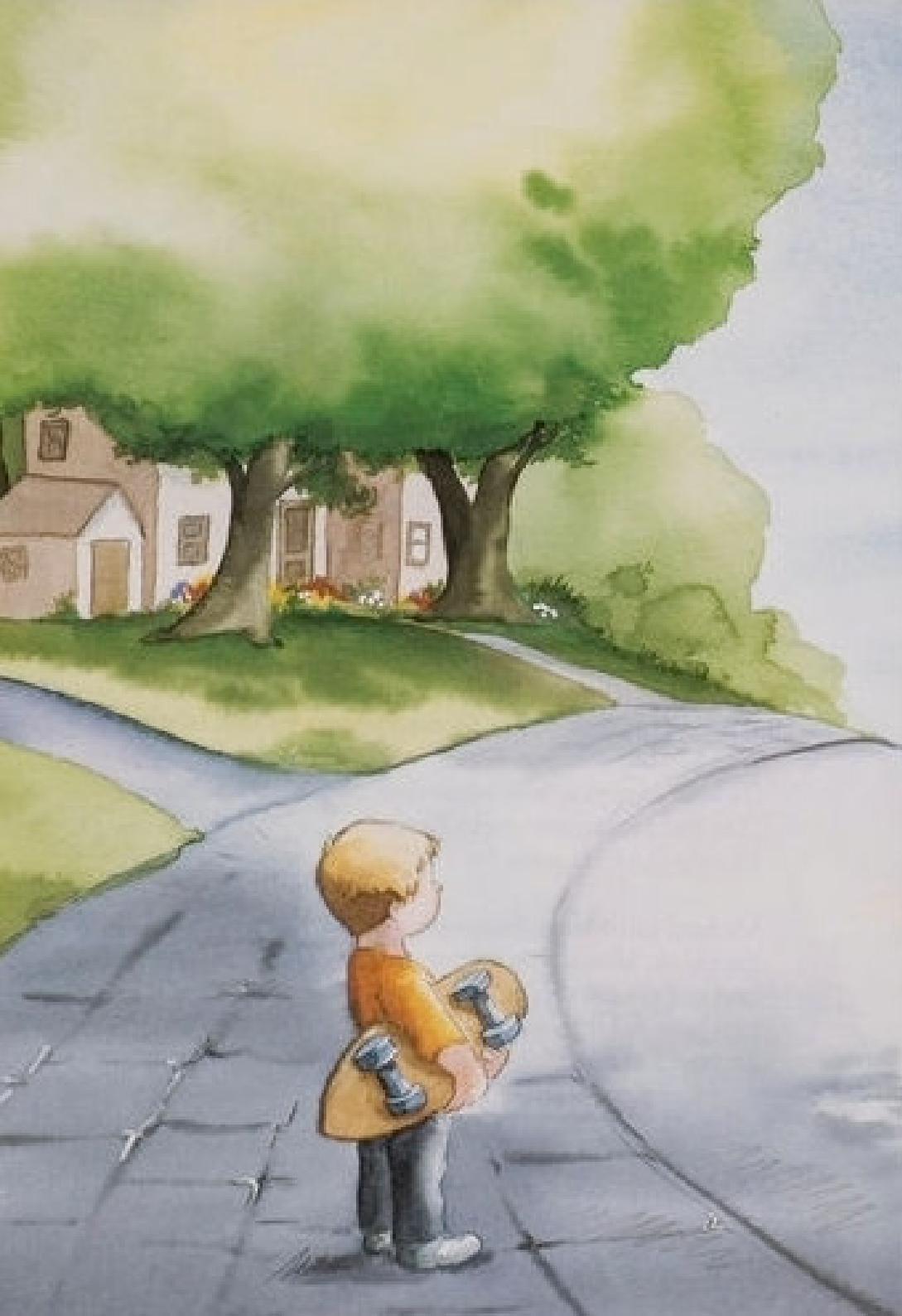

היה זה בחופש שלקיץ. כרגיל מיכאל רצה לשחק עם חברו מרקו. אך מרקו בא עם האופניים שלו ואמר "אני כבר לא החבר שלך, טומס הוא החבר שלי."

מיכאל הביט על מרקו מופתע. זה לא יכול להיות, מרקו היה תמיד החבר הטוב ביותר שלו, ופתאום הוא לא רוצה בכך?

רק עכשיו נזכר כי לאחרונה מרקו ביקר לעתים רחוקות יותר אצלו, ויותר אצל טומס.

מרקו נסע יחד עם טומס ומיכאל הביט
אחריהם. הוא הרגיש ממש אומלל.

אבל לא נזכר בכלום. פשוט,
מרקו לא רצה יותר לשחק אתו.

אילו רק ידעתי מה קרה. במה שגיתי?

נשאר לו רק ואלדו, והוא סיפר לו הכל. ואלדו
שמע אותו בהקשבה.
מיכאל סיפר לו על המשחקים המשותפים
וההרפתקאות שעבר עם מרקו.

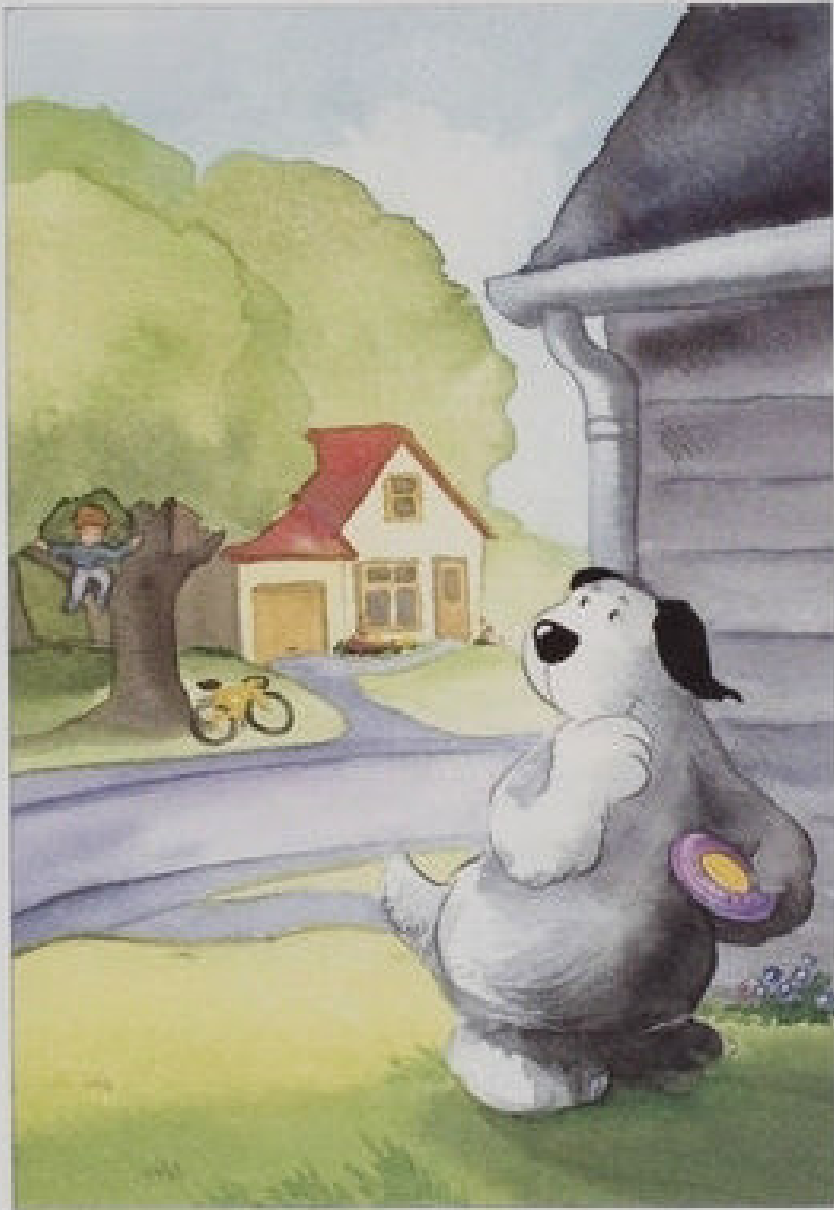

"פעם" סיפר "פעם התזנו באקדח המים על
סטף, הילד החדש. וזה נבהל!"
מיכאל צחק כשנזכר בכך. ואז הבין שגם זה
כבר לא יהיה. דמעות זלגו מעיניו.
"נגמר" ילל "אין לי יותר חבר."

ואלדו הלך אתו לטייל. מיכאל לא הסתכל על כלום.
הוא חשב רק על מרקו.

ואז ראה ואלדו את סטף, שישב על עץ עם האופניים שלו למטה. רעיון עלה לו לראש. הוא רץ למוסך והתעסק שם במשך זמן מה.

ואלדו ניסה לשעשע אותו

אבל מיכאל לא שם לב על שום דבר שואלדו עשה.

"ואלדו" קרא מיכאל "אין אוויר בגלגל. מישהו
כנראה הוציא את האוויר. כמה טוב שיש לי
משאבת אוויר!"

בסוף חזר עם האופניים החדשים של מיכאל. הוא
ידע שמיכאל אוהב את האופניים שלו ורוכב עליהם
ברצון.

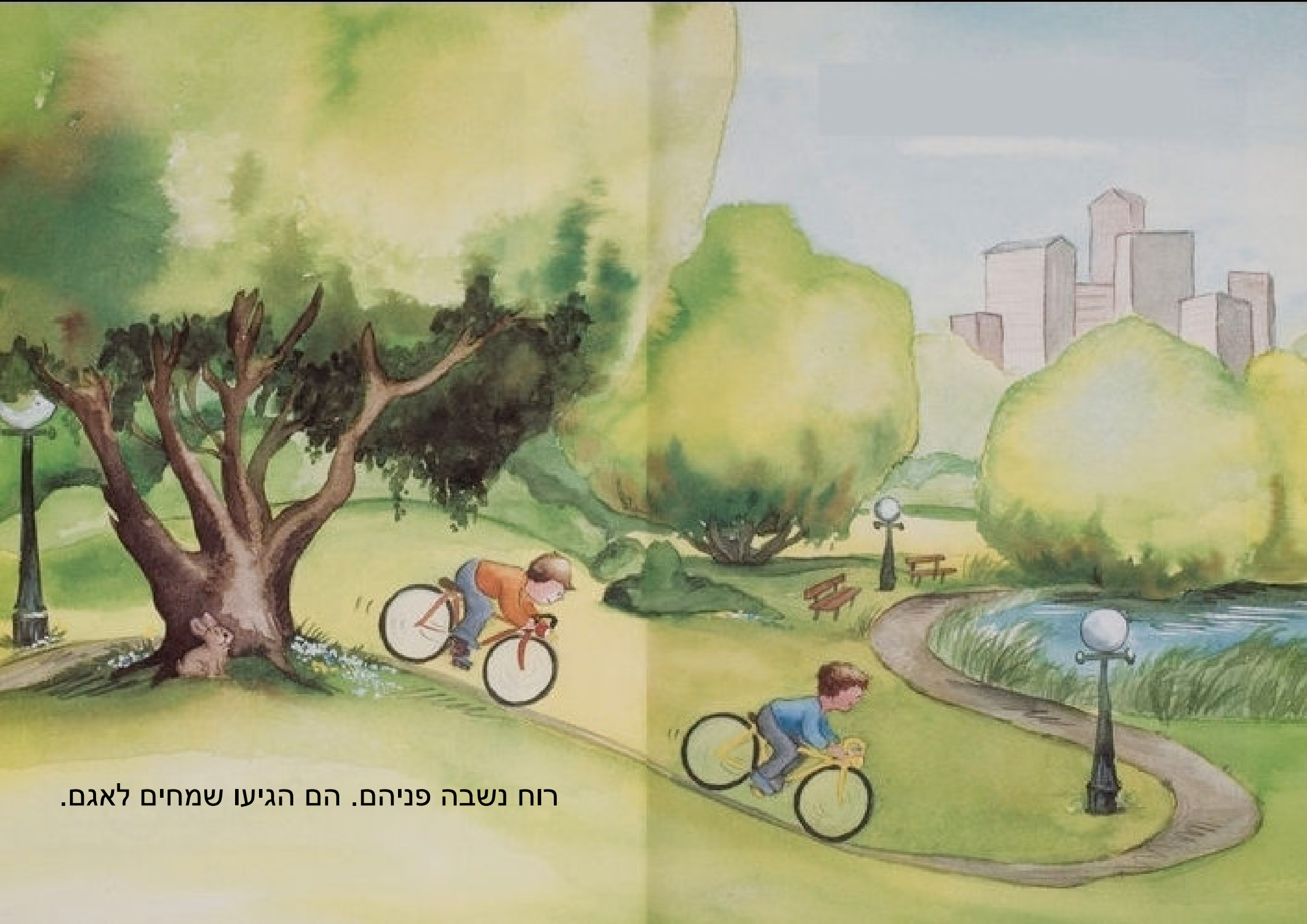
מיכאל רץ למוסך וחיפש. הוא חיפש בכל פינה, בכל קופסה, אבל לא מצא את המשאבה.
"משאבה, איפה את?" קרא "איפה המשאבה הטיפשית הזו?"

"תודה" אמר מיכאל. הוא הביט על סטף
בחשדנות. אולי הוא עוד כועס עליו בגלל
ההרטבה?
"האופניים שלך הם ממש אופני מרוץ" אמר
סטף "אולי נרכב ביחד לאגם?"
מיכאל הסכים מיד ושניהם רכבו לשם.

"מישהו חיפש משאבה?" סטף הופיע פתאום
ליד הדלת "הנה זו שלי. תוכל להשתמש בה."

רוח נשבה פניהם. הם הגיעו שמחים לאגם.

הם התיישבו על הרציף. "איפה החבר שלך?" שאל סטף. "אתה חושב על מרקו?" שאל מיכאל, והוא סיפר שמרקו כבר לא החבר שלו. "אבל ראיתי אתכם ביחד" אמר סטף "רציתי לשחק אתכם אבל לא העזתי לשאול." "אני מצטער שהתזנו מים עליך" אמר מיכאל. "שטויות" צחק סטף "גם לי יש אקדח מים. תרצה לראות?" "כן" ענה מיכאל "בוא, אחר כך נרכב אלי. אראה לך את ארגז האוצרות שלי." בדרך הם התחלפו באופניים

למיכאל היה ארגז מלא כל מיני דברים. הם
מצאו שם משפך ישן. "זו החצוצרה שלי" אמר
מיכאל והנה קופסת פח שטוחה. תבנה לך מזה
גיטרה."
פתאום מרקו עמד לידם. "מותר לי לשחק
אתכם?" שאל.
"בוודאי" ענו שניהם "תהיה מתופף, ואז נהיה
ממש תזמורת."

"אתה יודע" סיפר מיכאל לואלדו
בערב "סטף ממש נחמד. טוב
לשחק אתו. גם מרקו חזר כי טומס
היה צריך לחזור הביתה. ומחר
כולנו ננגן. תצטרף אלינו?"
מיכאל היה עייף. הוא חשב על
מרקו ועל סטף. "עכשיו יש לי שני
חברים" אמר ונרדם מיד.
ואלדו כיבה את האור. כמה טוב
שהתעלול שלו הצליח.

בשקט הלך ואלדו למוסך והחזיר את משאבת
האוויר למקומה.